

VEACUL NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XII NR. 38 - Vineri 21 septembrie 1956 - 4 PAGINI, 25 BANI

Mișcarea inovatorilor în U.R.S.S.

Dezvoltarea fără precedent a invențiilor și inventatorilor sovietici — care a căpătat cu adevărat un caracter larg de masă — constituie desigur una din trăsăturile caracteristice ale actualii etape a înțelegerii socialiste care se desfășoară în Uniunea Sovietică. Încălțările de obiectivele marșului — înlăturarea cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S., muncitorii, tehnicienii și inginerii sovietici caută să găsească necentenit căi noi, care să-i ducă spre împlinirea celui de al șaselea plan cincinal. Mișcarea inovatorilor, care cuprinde milioane și milioane de oameni sovietici, reprezintă o expresie puternică a noii atitudini față de muncă, o dovadă grațioasă că, dintr-o povară rușinoasă, cum era socotită în orinduirea bazate pe exploatare, munca a devenit pentru prima dată în U.R.S.S. — unde claselor exploatare au fost pentru totdeauna lichidate — o chestiune de cinste, de glorie și eroism. Conștient că munca este izvorul fetei sale și a familiei sale, a marilor lămpi ale poporului, muncitorul sovietic se străduiește să lucreze mai bine, mai cu spor, pentru că și rezultatele să fie mai bogate.

Ing. I. MILETNEANU
director general al Oficiului de Stat pentru Invenții și Invenții

Încărcat, care asigură o înaltă și productivitate a muncii și eficacitate economică. Până în ultimul timp, în țările care stăteau să se dezvoltare un tip de mașină diferit față de cel utilizat în țările care dezvoltă tehnica, în țările care dezvoltă tehnica, în țările care dezvoltă tehnica, în țările care dezvoltă tehnica...

Forțele cu precădere în această direcție. Astfel, Institutul experimental de cercetări științifice în domeniul mașinilor-unelte pentru prelucrarea metalelor prin aşchiere a primit dreptul de autor pentru invenția „Otină automată de pistoane și alte piese similitive”. Ea a fost elaborată pe baza unor strâns colaborări între inventatorii din producție și oamenii de știință. Uzina realizează un ciclu complet automat de fabricare a pieselor, începând cu turnarea și sfârșind cu ambalarea lor.

Legislația sovietică în domeniul invențiilor asigură atragerea pe scară largă a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor, tehnicienilor și oamenilor de știință în munca de creație nouă. Spre aceeași scop este îndreptată și intensă propagandă tehnico-economică desfășurată de cele mai variate mijloace. Vasta rețea a bibliotecilor specializate — Bibliotecă politehnică centrală, Biblioteca științifică de stat etc. — și schimbul de experiență realizat prin buletinele editate de instituții de informații tehnico-economică...

La Institutul de construcții navale din Nikolaev.

Maistrul din Ural

„Niciodată sala cea mare a uzinei de case de bani și lifturi din Viena n-a fost atât de plină ca în ziua aceea. Locurile erau ocupate până la refuz. În primele rânduri stăteau inginerii, contabilii și alți funcționari importanți. Mai pe la mijloc erau maistrii și funcționarii mărunți, iar în sălău se vedeau cițiva muncitori în salopetă.”

„In fața asistenței, la o masă așezată pe pînză albăstră, au luat loc patru bărbați. Cel din sâlă și priveau cu o neascunsă curiozitate. Așadar, aceștia sînt muncitorii sovietici — părea că spun ochii lor.”

Rîd pe rînd, muncitorii sovietici au poezii despre viața lor, despre familiile și munca lor. Mai spre sfîrșit s-a dat cuvîntul unui muncitor trecut de prima tinerie, înalt, cu obrazul uscat, bărdat de cute adînci, cu ochii abstrai senini. Vorbea rar, nu se grăbea. A povestit cum a ajuns muncitor la „Uralmas”, una din cele mai mari uzine din țara lui, cum a devenit frîntusă în muncă, cum lucrează.

Curse regulate cu avionul „Tu-104”

Aerodromul Vnukovo. E ora trei dimineața. Au început să sosească pasagerii pentru avionul cu reacție „Tu-104”. Are loc prima cursă regulată pe ruta Moscova-Irkutsk.

Craicnicul îi invită pe călători să se suie în avion. Cîteva strîngeri călduroase de mină și iată-l instalat în salonul luminos al avionului. Motoarele încep să duduie și „Tu-104”, respectînd întocmai orarul, decolează la orele 3.25 fix. Cîteva minute și iată-l deasupra Moscovei inundată în milioane de lumini. Curînd, totul dispare sub aripile avionului. „Tu-104” zboară cu o viteză de 850-900 kilometri pe oră.

Instalat comod în fotolii, pasagerii încep să facă cunosțință între ei. O femeie mai în vîrstă, îmbrăcată într-un talar simplu, povestește că zboară pentru prima oară în viața ei cu avionul.

— M-am hotărît să plec acasă, la Omsk cu „Tu-104”. Este foarte comod: în loc de trei zile, călătoria numai trei ore. Această femeie este Anastasia Ivanovna Klimovskaia, contabil șef la școala regională din Omsk pentru pregătirea de președinți de colhozuri.

— La noi tot așa. Cît timp piesele au fost controlate de o comisie specială, toți stăteau ca pe ghimpi. Numai lăcătusul sovietic era liniștit. Peste o jumătate de oră veni cineva să anunțe:

— Piesele au fost recepționate. Inginerul a spus că sînt lucrare excepționale.

Maistrul l-a privit pe sovietic uluit. Apoi s-a apropiat de el:

— După școala mea, dumneaește face zece piese de astea în vreo șaptesprezece ore.

— Da, cam așa... Vienezul îi strînse puternic mîna și-l bătu pe umăr.

— Nu te supăra pe mine că n-am crezut. Cine ar fi putut crede numai din auzite? Deși — adăugă după ce tăcu o bucată de vreme, — eu vă știu pe voi, pe ruși, ca pe niște oameni cu dragoste de muncă. În 1930 am fost la voi în țara. La Stalingrad și la Tula. Eram acolo ca specialist, să-i învăț pe muncitorii ruși lăcătusul de precizie. Acum văd că am eu de învățat de la voi.

Au mai stat mult timp de vorbă. S-au despărțit ca prieteni. La plecare, sute de muncitori l-au condus pînă la poarta uzinei.

Mult timp după această întîlnire se mai vorbea în uzina veneză despre destoinicul lăcătus venit la ei tocmai din munții Urali. Lăcătusul era vestitul frîntus în muncă și raționalizator Anatoli Mihailovici Ciugunov.

Și timpul zboară iute în „Tu-104” foarte gustos. După o scurtă escază la Omsk, iată-l din nou în aer. Iată și orașul Irkutsk. Întregul drum — circa 5.000 de kilometri — a fost parcurs în numai șapte ore și zece minute.

Avionul „Tu-104” se inapolează la Moscova în aceeași zi, la 17 și 10 minute, ora Moscovei.

Avioanele „Tu-104” au făcut pînă acum numeroase curse atât în interiorul țării cît și pe traseele aeriene internaționale, aterizînd pe aeroporturile din Londra, Copenhaga, Zürich, Praga, Budapesta, Varsavia, București, Pekin.

În afară de cursa Moscova-Irkutsk, avioanele „Tu-104” vor efectua zboruri regulate între Moscova-Tbilisi, Tașkent, Habarovsk precum și pe traseul Praga-Moscova-Pekin Durata zborului de la Moscova la Tbilisi va fi de două ore și zece minute. Distanța Moscova-Tașkent va fi parcursă de avion în 3-4 ore. Zborul de la Moscova la Habarovsk va dura unsprezece ore în loc de treizeci, cît făceau înainte avioanele obșnuite.

Pentru cursele regulate ce se vor efectua de acum înainte, au fost selecționați cei mai buni piloți din personalul Flotei Aeriene Civile a U.R.S.S.

Și timpul zboară iute în „Tu-104”

Schimburile turistice romîno-sovietice

SORIN FIRU
director general al O.N.T. „Carpați”

In decurs de un an, de cînd a luat înființare Oficiul Național de Turism „Carpați” activitatea noastră turistică pe plan internațional ocupă un loc deosebit. În momentul de față avem contracte cu convenții de 39 de firme și întreprinderi turistice din alte țări.

Numeroși turiști străini au vizitat țara noastră, iar pe de altă parte, multe grupuri de turiști romîni au plecat peste hotare să cunoască îndepărtate popoarele vecine și prietene. Cred că nu greșesc afirmînd că turismul tinde să devină un fenomen de masă.

În relațiile turistice internaționale ale țării noastre schimburile turistice romîno-sovietice ocupă primul loc. De alifel, contractul O.N.T. „Carpați” cu „Turist”-Moscova, pe anul 1956, prevede un schimb de circa 2.000 de turiști de ambele părți.

Această cifră reprezintă, desigur, numai o mică parte din numărul total al celor ce trec granițele în ambele sensuri. Numeroase grupuri de ingineri, muncitori și tehnicieni sovietici și romîni au organizat schimburi de experiență, diferite delegații de oameni de știință, artistice, culturale, sportive etc. au făcut vizite reciproce, contribuind la neconcurența înțelegere a legăturilor de prietenie cu U.R.S.S., la o cunoaștere mai profundă a țării și popoarelor noastre.

Primum grup de turiști sovietici a venit la noi în țara în luna septembrie 1955. În componența lui intrau oameni de cele mai diverse profesii: ingineri, funcționari, medici, profesori.

Lucrătorii Oficiului Național de Turism „Carpați” l-au așteptat cu emoție pe primii 30 de turiști din Moscova. Oare le va place țara noastră? Se vor simți bine la noi? — ne întrebăm noi.

Dar aceste întrebări s-au spulberat chiar din prima clipă. Absoluți toți, fără excepție, au manifestat un viu interes față de toate vederile, au fost animati de dorința de a se ține cu noi multe. Ei și-au împărțit impresiile lăuate de vizita în România cu un entuziasm de care sînt capabili doar adeverații prieteni.

Oficiul nostru a înființat o carte de impresii căreia la noi i s-a și spus „Cartea turiștilor sovietici”. Au inaugurat-o primii turiști veniți în țara. Cuvintele lor sînt o măturie elevantă a dragostei și prieteniei pe care poporul sovietic o nutrește pentru noi.

Înălă, de pildă, ce scrie Valent na Brumberg, regizorul la studioul „Soiuzmultfilm”:

„Vizita în România mi-a oferit clipe de neuitat. Mi-au plăcut mult natura țării, oamenii ei, arta. Am văzut multe din realizările remarcabile ale României. Întotdeauna îmi voi aduce aminte cu plăcere de această excursie. Poporul român ne-a întîmpinat ospitalier și prietenos și așa

...nu se uită. Sînt bucuroasă că am cunoscut această țară minunată și că prietenia dintre popoarele noastre se întărește mereu.”

În paginile cărții de impresii s-au așternut multe însemnări de felul celui cîntec — cald, plin de entuziasm prietenesc. Le-au scris oameni veniți din colțurile cele mai îndepărtate ale Țării noastre sovietice. Căci după primul grup au urmat alte grupuri — însumînd peste 1000 turiști sovietici din Moscova, Leningrad, Ucraina, R.S.S. Moldovenească, Letonia, Lituania, Azerbaidjan, Basjkiria, Udmurtia, R. S. S. A. Komi, ținutul Altai, Ural, Sibiria, regiunea Balașov și din multe alte regiuni și orașe.

Noi ne-am străduit să acleăm un program în așa fel ca în rastimpul celor 10-12 zile cît durează excursia, turiștii să poată vedea cît mai multe lucruri. Pe lîngă București au vizitat Ploiești, orașele din Valea Prahovei, Orașul Stalin, Făgăraș, orașul Victoria, Godlea, Hărman e.c., iar în cursul verii au fost și pe litoralul Mării Negre. Au vizitat uzine și fabrici, muzee, parcuri și grădini publice, stațiunile, gospodăriile agricole de stat și colective, monumentele, podul de la Giurgiu, au făcut plimbări cu vaporul pe Dunăre, pe lacul Hărăstrău.

Pretutindeni, ei au discutat și s-au împriemit cu oamenii, s-au interesat de realizările poporului nostru în opera de construire a socialismului.

Paralel cu vizitele turistice sovietice, au plecat și turiști romîni în U.R.S.S., începînd tot din toamna anul trecut. Interesul viu și dragostea pe care o nutrește poporul nostru față de țara noastră și Socialismul s-a ogîndit și cu acest prilej. Numărul mare de inscrieri ne-a dat posibilitatea să constituim grupuri la intervale mici.

Cererile de inscriere au sosit de pe tot întinsul țării, de la medici, profesori, muncitori, funcționari, liber-profesioniști etc.

În afară de inscrierile individuale s-au făcut și inscrieri în colectiv, la cererea unor întreprinderi și instituții, care au constituit grupuri formate din muncitori și funcționari. În cursul acestui an a plecat un grup de muncitori fruntași de la Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”, de la Întreprinderea de drumuri și poduri din București, de la întreprinderea miniere, fostierie e.c., cît și cîteva grupuri de activiști ai A.R.L.U.S.

În U.R.S.S., itinerariul a fost următorul: Kiev-Moscova, Kiev-Leningrad-Moscova, croaziera pe Marea Neagră, R.S.S. Armeană.

Articolul acesta coincide cu o aniversare se împlinesc un an de la înființarea O.N.T. „Carpați”. Bilanțul unu an de activitate ne-a arătat că am înregistrat unele succese dar că mai putem face multe pentru a îmbunătăți necentenit condițiile în care se efectuează schimbul de turiști.

INSEMĂRI

Primul manual romîno-rus

A început un nou an de învățămînt popular al limbii ruse și sute de mii de oameni — tineri și vîrstnici — de cele mai diferite profesii — se apleacă, nu fără o undă de emoție, peste manualele care mai miroș încă a tipografie. Fierște, prin extinderea sa largă, această primă din fenomenele care extind unid marea șe de cultură a poporului Romîniei noi. Dar nu este

foiană, adică cuvîntare, scoasă de la iniția parte a gramaticii, pentru învățarea limbii moldovenești și rusești, dată la țipa pentru foloșul celor ce vor vrea să învețe sau una, au alta, dintre aceste două limbi, în tipografia cea politicească, în țirgul Eșului.”

În 1829, în programul școlii de la Trei lăcuiri, din țara se introduce limba ruse, ca profesor fiind numit un oarecare S. V. Petechi. De la această școală, cursul de limbă ruse trece și în programul Academiei Mihailene.

Anul 1830 se continuă „paradoxia” (predarea) limbii ruse de către același profesor S. V. Peltechi de trei ori pe săptămîna: marțea, joia și sîmbăta de la ora 12-13.

În 1831 se tipărește la Iași un „Abecedarul ruso-romînesc pentru învățarea începătorilor iubitori de știința acestei limbii”.

Un raport din 1836 al profesorului Peltechi arată că „pentru învățarea limbii ruse, afară de abecedarele ce sînt, îi este neapărată trebuință de cărți pentru citire și tălmăcire. El cere să se pună la dispoziție „oarecare cărți sau tabule, sau niște istorioare, ca să aibă pe ce a să îndeletnească copiii.”

Importanța învățămîntului limbii ruse e arătată de profesorul Coslândache de la Academia Mihailenă, într-un raport din 1843: „Fără îndoială, cinstita Epitropie binevoind a restorinții clasului limbii ruse, au prevăzută foloșul ce ar aduce învățarea acestei limbii pentru lămurirea și înțelegerea limbii romînești, care păsîrind încă o mulțime de cuvînte slavone, nu s-ar putea mai bine lămuri și analiza decît prin învățarea limbii ruse, mai bogată decît toate celelalte limbi trase din limba slavonă.”

În 1846 se tipărește la Iași un nou abecedar, lucrat de „profesorul în școala publică S. V. Peltechi”, intitulat: „Ențiclopedia ruso-romîină pentru ținerimea care doare a învăța limba rusă”. Abecedarul cuprinde spre sfîrșit un mic dicționar de cuvînte, dialoguri „ades întrebînde” și se termină cu lista „prenumărilor” adică a celor ce au contribuit la apariția abecedarului cu bani, cumpărînd un număr de exemplare înalte de o parte. Din această listă bogată, vedem că aparția abecedarului a fost sprijinită de un important număr de locuitori ai țării din toate stările sociale. (În clișeu, coperta „Ențiclopedia”).

GHEORGHE UNGUREANU

Deocăndă, aceste două micuțe și grațioase dansatoare se produc în țara unu public restrîns, Viitorul însă le suride...

Cînd mama e plecată...

„Puietule, cînd e puiet, Aiută-l să crească drept”.

E dimineață. Roza doarme încă în pătulul ei cald și moale. Mama rîde încoștor storul. Lumina navealese încalcare. Slingheria, fetița se mișcă în așternut. Mama ar vrea s-o scoale, ca are lecții de făcut, dar nu se îndură. „Lasă să mă doarmă, miitica! E prea devreme!” gîndește femeia, îi așază cu grijă încăleca pe masă, mai dă o dată ocl cu privire prin odaie să vadă dacă n-a rămas ceva în neordinea, apoi trage încoștor ușa după ea; a plecat la fabrică. Femeia are acum singur, singură cum răzîmne mezeu de la o vreme-ncoace. Dar Roza s-a obișnuit. Ba chiar îi place. Face ce-o taie capul și nimeni nu-i cere socoteală. Acum doarme și zîmbește prin somn. Deodată un suier de lignal înțe facerea. Fetia tresare, deschide ochii și cîșerește des. des din plaoape. Al doilea lignal! Fata se e din pat. Alegea lina geam și-l deschide grăbită.

— Îndată, lura, așteaptă-mă!

Roza se strecoară pe poartă și se apropie litipl, litipl de lura. Băiatul stă la pînă. Deodată strîmeste praștia și trage. Pocl Prințre crengile înfrîntăie foșnește ceva. Iată! O pășărică! Chiar lîngă rădăcina copacului a căzut.

— Ai văzut?

— Văzut! Ingină fetia cu admirație. Mare vînător mai e și lura aștal Ochililor! țara pereche. Auzi? Să nimeresc o pasărică numai cît un pum de mică — Păi, asta-i ușor? Dar parcă numai la vînătoare se pricepe lura? Aș! Întrebuțat pe Roza! Cu ea se joacă doar cît îi zulica de mare. Cele mai năstrușnice jocuri năsoțesc. De aceea îi place Rozai țovărășia lui lura. Cu el se duce pînă în inima orașului și tot nu-e teamă că se rătăcească. Dar în piață! Ah! Cît e de frumos în piață! Fel de fel de bunătăți și lum...

— De nu mai încapi, E fiercică, țare fiercică Roza, Ar vrea să nu se mai dărisească niciodată fiercica asta. Dar soarele e și lectiile așteaptă. „Uf! Lectiile!” șoptește fetia și priverie i se-nmegețează. Dar numai pentru o clipă. Parcă numai o dată s-a dus ea la școală cu lecțiile ne-văzute? Simte cum o

sfîrșeală îi pătrunde prin toate mădăralele și ochii se închid. Ar vrea să doarmă. Dar mama se întoarce de la muncă și ar certa-o rău de tot că nu s-a dus la școală. Resemnată, își grîmădește cărțile-n ghiozdan și pornește altele la școală...

A doua zi, mare fierbere la școala nr. 327 din Leningrad! Roza Dimitrie a luat iar note proaste! Și lura! Dar parcă numai ei? Mai sînt vreo șase-papte cu nota 2 în catalog. „Ce-i de făcut?” se întreabă și membrii comiteului de părinți. Și aceeași întrebare i-a adunat acum aici, la școală. Trebuie analizată năumădeci cauza care generează această situație și luată măsură. Așa nu mai poate merge!

— Eu cred că numai lipsa de îndrumare și control este izvorul notelor proaste! spune Piotr Ilici Perșeviev, președintele comiteului de părinți. Vrei bine, adăugă el privind spre cei adunați în jurul mesei, mama pleacă în zorii la lucru și copilul rămîne singur, de capul lui. Oare nu putem veni în ajutorul acestor părinți?

— Ba da! răspunde unul dintre ei. Și iată cum!...

Părerea și-a spus-o rîspăcat pe pe-plegale. Bună părere! Numai că copilul mai trebuie întregit. Au discutat pînă țirziu. În noaptea Această problemă îi interesa deopotrivă pe toți: pe învățători și pe părinți. Dar nu și-au irosit timpul în zadar; au luat în cele din urmă hotărîrea de a constitui grupule zilei pre-anguste.

Această nouă formă educativă prevede ca elevii care rămîn acasă să învețe, nesupravegheați, să-și petreacă timpul liber pregătindu-și lecțiile și discutînd în colectiv, în mod organizat, sub îndrumarea profesorilor.

Ekaterina Filippovna Timofeeva, o tînără și înimoasă învățătoare, și-a luat în primire grupul clasei a II-a și a III-a, iar Kira Ivanovna Kitea, grupul clasei I-a și a IV-a. Grupa din care fac parte Roza și lura se adună în fiecare dimineață la ora 9 la colțul roșu al uzinei care patronează școala.

Copiii s-au obișnuit. Nu-i vorbă, cît și camera te atrage. Este așa de frumos împodobiți și ațîț de primitor

încît te simți ca la tine acasă. Ba parcă și mai bine ca acasă. Pe lîngă toate, mai sînt și o sumentenie de jucării; ce-ți dorește inima. Numai că și jucăriile sînt cu socoteala lor! Mai înții lecțiile. De fapt, totul este pregătirea în vreme; școlarii de serviciu au grijă de asta. Cînd totul este gata, inițiază copiii și iau loc la mese; deschide cărțile, își pregătesc caietele. Începe pregătirea temelor. Ekaterina Filippovna trece de la o masă la alta, de la un elev la altul, urmărindu-l cu atenție și cu îndrumări pe șoptite, să nu tulbure liniștea. Dar iată că unia nu își ispășește de scris. Și Roza a ispășit. Învățătoarea observă. S-aproape de masa ei. Privește și se-ncrunță. Fetia i se uită drept în lumina ochilor cerînd parca iertare pentru cerneala care căzupe, bat-o s-o bată, tocmai pe mijlocul paginii, peste exercițiul de aritmetică.

— Scrie din nou! îi cere Ekaterina Filippovna. Glasul e prietenos dar hotărât, așa că Roza n-are încotro. Și lura a pătîit la fel. Dar el se încăpățînează, nu vrea să transcrie. Învățătoarea însă nu se deslipește de masa lui. Îi ajută cu vorba și cu lapta. Și ce-i o fi sôus nu știu, însă ca prin farmec se topește îmbrutularea dintre pe-plegale. Bună părere! Inșă că copilul mai trebuie întregit. Au discutat pînă țirziu. În noaptea Această problemă îi interesa deopotrivă pe toți: pe învățători și pe părinți. Dar nu și-au irosit timpul în zadar; au luat în cele din urmă hotărîrea de a constitui grupule zilei pre-anguste.

Această nouă formă educativă prevede ca elevii care rămîn acasă să învețe, nesupravegheați, să-și petreacă timpul liber pregătindu-și lecțiile și discutînd în colectiv, în mod organizat, sub îndrumarea profesorilor.

Ekaterina Filippovna Timofeeva, o tînără și înimoasă învățătoare, și-a luat în primire grupul clasei a II-a și a III-a, iar Kira Ivanovna Kitea, grupul clasei I-a și a IV-a. Grupa din care fac parte Roza și lura se adună în fiecare dimineață la ora 9 la colțul roșu al uzinei care patronează școala.

Copiii s-au obișnuit. Nu-i vorbă, cît și camera te atrage. Este așa de frumos împodobiți și ațîț de primitor

Consfătuire cu secretarii consiliilor regionale A. R. L. U. S.

In ziua de 19 septembrie a avut loc Consiliul General A.R.L.U.S. o consfătuire cu secretarii consiliilor regionale.

In cadrul consfăturii au fost prezentate o informație asupra activității cum s-a desfășurat Decada literaturii și artiștilor ucraineni, precum și planul manifestărilor care vor avea loc în cadrul Lunii prieteniei romino-sovietice din acest an. Participanții la discuții au arătat că acțiunile în cadrul Decadei s-au desfășurat în întreaga țară cu deplin succes, contribuind la popularizarea în rândurile maselor largi populare a corzilor artei și literaturii ucrainene. Participanții la consfătuire au făcut de asemenea numeroase propuneri concrete pentru îmbogățirea planului Lunii prieteniei. Ei au subliniat că organizațiile A.R.L.U.S. trebuie să se pregătească intens pentru a fi în măsură să asigure desfășurarea la un nivel înalt a activității culturale în toată țara.

Am înțeles că oamenii muncii de la orașe și sate se pregătesc cu dragoste pentru această sărbătoare tradițională a prieteniei romino-sovietice.

La închiderea consfăturii, tov. Eugen Rodan, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., care a vizitat de curând R.P. Chineză în cadrul schimburilor de experiență organizate între Asociațiile de prietenie cu U.R.S.S., a făcut o expunere despre activitatea Asociației de prietenie chino-sovietice.

PRIMA LECȚIE

Se așezaseră cîte trei în bancă. Curiozitatea îi mîna să răsfășoare în grabă filele cărții. Se uitau peste rîndurile cu litere necunoscute și păreau niște elevi de clasă I-a elementară care privesc prima oară în abecedar.

După primele momente de „acomodare”, fofofa încetă. De la catedră, se auzi vocea profesoarei Margareta Anescu.

— Sevodnea, u nas pervii urok russovogo iazika. Aceasta inseamnă în romînește: astăzi, noi avem prima lecție de limba rusă.

Cei 27 de salariați ai fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej” înscrise la ciclul I au notat în catedra lor data începerii cursului popular de limba rusă: vineri 14 septembrie 1956.

Cînd profesora începu să citească și apoi să traducă, din bănci se auzi ca un ecou: „Eu sint acasă... Acolo este podul... Aici este casa...”

Cuvintele pe care Olga Peșcu, Marin Chitic, Constantin Androne le mai auziseră, le știau.

Olga Peșcu privi din nou în carte. Îi este imposibil să recunoască cuvintele pe care le rostise cu cîteva secunde înainte.

— E greu, e foarte greu — șoptea colega sale de bancă Elena Bădescu. Știu că domn. Inseamnă căsă. Dar unde să-l aflăm între toate aceste cuvinte scrise cu litere necunoscute?

Pe foaia albă de caiet se înșirule primele cuvinte rusești.

In sprijinul campaniei agricole de toamnă

Paralel cu activitatea desfășurată în vederea popularizării avantajelor muncii în comun, organizațiile A.R.L.U.S. din regiunea București au întreprins acțiuni menite să sprijine pregătirea și desfășurarea muncii agricole de toamnă. Sub îndrumarea consiliului regional, un mare număr de țărani muncitori din satele regiunii s-au întâlnit cu inginerii agronomi care au studiat în Uniunea Sovietică sau au fost în vizită la colhoznicii sovietici.

In această perioadă consiliul regional și consiliile raionale au trimis la sate 30 de specialiști care au ținut conferințe despre stringerea recoltei de toamnă, despre însămînțarea grîului în rînduri, despre predarea cotelor, precum și despre alte lucrări esențiale de colhoznicii de toamnă. În nenumărate sate din regiunea noastră — printre care Vidra, Brănești, Lețu — rezultatele obținute de colhoznicii prin efectuarea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de toamnă, au fost popularizate prin proiectarea de filme documentare sovietice. Serbările organizate în comunele Chirnoși, Girbovi, Fundeni, Gruiu, au fost de asemenea un prilej de schimb de experiență între țărani fruntași ai recoltei bogate, inginerii și tehnicienii agronomi. Agitația vizuală s-a dovedit de asemenea a fi un mijloc eficace de popularizare a muncii în colhozuri.

In această perioadă, consiliul regional a trimis la sate peste 250 folioare: „Sute de țărani muncitori din raioanele Oltenița, Snagov, Călărași, Tur nu Măgurele s.a. au vizitat expozițiile „Imagini din agricultura U.R.S.S.”, „Dăghețanul sovietic” și „Prin colhozurile din Uniunea Sovietică”.

Sint și comisi A.R.L.U.S. în unele sate din raioanele Drăgășeni-Vlasca, Lețu, Slobozia, Titu, Videle, Zimnicea, unde materialul nostru de propagandă nu a ajuns, sau nu este folosit. Satele mai îndepărtate de centrele raionale sînt neglijate, cu toate că acolo unii țărani mai lucrează pe contul cu metode învechite. Consiliul regional a elaborat o serie de materiale, „Sortarea și tratarea semințelor”, „Metode înaintate de însămînțare a cerealelor de toamnă”, „Influența arăturilor adînci de toamnă asupra recoltei din anul viitor” etc. Consiliile raionale însă, s-au mulțumit, în cele mai multe cazuri, doar cu editarea lor în trecut și sîndine sau altor muncitori organizate cu alte scopuri.

De curînd, membrii consiliului regional, împreună cu secretarii consiliilor raionale, au discutat activitatea desfășurată în vederea sprijinirii muncii din campania de toamnă și a stabilirii unor măsuri care să asigure împlinirea acesteia. Una dintre acțiunile

Spre noile mine

N. VNUK

Ca pretext pentru începutul convorbirii noastre desfășurate în vagonul de tren a fost un simplu carnel de noție pe care mi l-a arătat vecina mea de compartiment, Valea Kartasova. Carnelul purta următorul titlu: „Jurnalul de zi al vieții noastre”. În el erau trecute primele impresii.

„Am plecat din Moldova... Nu am condus Rea Lăpșca, Olga Koldenko, Tamara Morozovskaia și Jeana Belik. Toate ne-au urat succes în noua noastră muncă și în îndeplinirea sarcinilor de partid. De la stația de autobuse, am plecat cu o mașină „ZIM” și am ajuns la gara la ora 9. Pe peron am dansat în sunetul muzicii unui acordeon. La ora 4, am ajuns cu trenul la Zaporojie — la clubul „Jdanov”. Aci am fost repartizat. Apea ni s-au lănatat foile de drum și banii. Și iată că am trecut trei ore de cînd ne-am luat rămas bun de la Zaporojie, am ajuns la stația Pologhi, iar fetele încă continuau să cînte mereu...”

In cadrul detașamentelor comsomoliste au sosit în Donbass, la mina „Abakumov”, și foștii marinari din flota civilă a Mării Negre — comsomoliștii Gheorghii Dementenko și Anatoli Taranuk.

Fetele ascultau cu mult interes discuția noastră și acum îl priveau pe Aleksandr cu o simpatie vădită. Impresia lui de Gorbacev cu plecat spre noile locuri de muncă încă săgețea în fața lui. El era un bărbat tânăr, activ la fabrică. Pe trei dintre ei s-am cunoscut. Și iată cum s-a întâmplat: în compartiment intrară trei tineri. Erau

Pe mine mă interesa nu mașina de scris, ci adevăratele mașini — ne spuse ea rîzînd. Am lucrat la construirea unei fabrici de pîine, iar apoi am lucrat la aceeași fabrică, ca muncitoare la captor. Și iată că partidul nostru „cheamă tineretul la muncă în noile raioane. M-am sfătuit cu prietenul meu Valentin Lukaș și am hotărît să plecăm și noi.

— Dar pe mama sigur că n-ai întrebat-o? — întrebă cu ironie un tînar.

Mașă se întoarse brusc spre el și răspunse categoric:

— Te înșeli. Mama singură a spus: „Te nu fîe frică de muncă grea și asta inseamnă că îți vei atinge felul.” Iar eu i-am gădăit că odată cu munca în producție, voi continua și studiile la școala serală. Poate că tu — i se adresa tînarului — te crezi prea independent și nu-ți place să te sfătuițiș cu nimeni!

Era rîndul tînarului să-i reproșeze fetei:

— M-aș fi sfătuit eu, dar n-am avut cu cine. Sint singur. Am numai o soră mă mică, care e elevă. Holărîrea, iată-o! — zise el întînzîndu-i un carnel roșu pe care scria: „Foile de drum comsomoliste pentru Donbass”.

Posezorii acestei foi de drum, Aleksandr Gorbacev, a terminat opt clase și după aceea școala de meserii din orașul Bolșoi Tokmak, încă pe vremea cînd trăia măică-sa (tatăl său a murit la Stalingrad). După terminarea studiilor, s-a angajat la uzina constructoare de mașini „Voroneșki”, unde a lucrat un an de zile în calitate de topitor-modelist, cîștigînd 1.000 de ruble și cîteodată mai mult pe lînd. S-a hotărît să plece în Donbass, deoarece îi place munca și este mare amator de combine de cărbuni.

Tînarul nostru Sîncea rămase un moment descumpănit. Afară se iveau zorile. Prin fața ferestrelor, se perindau schelele minelor — monumentele mărețe ale muncii minerilor. În fundul vagonului începură din nou să răsunec cîntecul. Mașă Rubțova uitîndu-se afară pe geam izbucni:

— Te salut, ziu! Te salut Donbass!

Împreună cu ea, au sosit în bazinele Donului 600 de tineri și tînare comsomoliștii din regiunile Odesa, Nikolaei și Zaporojie. Deși a trecut puțin timp de cînd au venit, tinerii sint animați de aceeași dorință, să muncesc acolo unde pot aduce cît mai multe foloase patriei.

...Pe masa din compartiment se află „jurnalul de zi al vieții noastre” deschis la prima pagină scrisă de Valea Kartasova. Ne aducem aminte și de alte asemenea jurnale de zi, și de alte trenuri care pleacă cu doi ani în urmă pe pămînturile infernale din Kazahstan. Vremea a trecut, în jurnalele de zi tinerii și-au făcut însemnări despre munca lor, despre greutățile întîlnite în viață și despre marea bucurie a victoriilor obținute.

Știmul a trecut și de la Tribunalul Congresului al XX-lea au răsunat multumirile partidului și ale întregului popor pentru ce au făcut atînci.

Sintem convinși că asemenea mulțumiri vor căpăta și aici comsomoliștii care pleacă acum pe noile șantiere din Siberia de Nord și Donbass.

Forme de colaborare a comerțului cu industria

U. STROGOV
director comercial al G.U.M.-ului

Cu fiecare zi rețeaua comercială primește tot mai multe mărfuri. Ele trebuie să răspundă cerințelor crescînde ale populației. În acest scop, organizațiile comerciale folosesc diferite metode de influențare asupra industriei producătoare de bunuri de consum, în vederea îmbunătățirii sortimentelor și calității mărfurilor.

Una din formele cele mai răspîndite de cunoaștere a cerințelor populației și de influențare a producției bunurilor de consum o constituie expozițiile lunare cu vinzare, organizate în colaborare cu întreprinderile furnizoare, pe grupe de produse. Conform cu planul expoziției cu vinzare, întreprinderile încep să pregătească sortimentul cerut de magazinul universal sau de organizațiile comerciale de stat. În curs de două-trei luni se acumulează treptat mărfurile necesare. De regulă, alară de sortimentul obișnuit, întreprinderile industriale prezintă și mostre noi. Toate acestea sint numerotate și expuse în sala unde fiecare fabrică i se repartizează un stand special. Evidența cerințelor cumpărătorului s-a înfăptușit pe două cai. În primul rînd, prin fișe de impresii pentru fiecare marfă, pe care le completează cumpărătorul. În al doilea rînd, prin evidența vinzării fiecărui articol.

De obicei, o expoziție cu vinzare durează 6-7 zile, după care se analizează rezultatele în cadrul unei consfăturii cu cumpărătorii.

Vinzările largite au ca sarcină să atragă atenția cumpărătorilor spre o anumită grupă de mărfuri, să se studieze cerințele lor. Ele sint organizate în locuri special amenajate, fără a se deschide o expoziție separată de mostre. Și aici, la fel ca la expozițiile cu vinzare, se lucrează în colaborare cu întreprinderile furnizoare, se acumulează un sortiment de mărfuri. În perioada vinzării largite, cerințele se studiază pe calea evidenței amănunțite a vinzării — nu numai pentru fiecare articol ci și pentru fiecare culoare, desen și mărime.

O măsură complexă și importantă o constituie săptămînilor și decadelor cum ar fi de pildă, săptămîna cămășilor bărbătești, decada țesăturilor etc. În timpul decadelor și săptămînilor se organizează expoziții alt în magazine cit și în afara lor. În cluburi și în parcuri se organizează acțiuni largi de masă, menite să atragă atenția populației spre marfa pentru care se face reclama.

În una din zilele decadelor stămburilor, organizată de G.U.M., a avut loc o serată a rochiilor de stambă la Casa Centrală a oamenilor de artă. La această serată a fost organizată o expoziție a rochiilor de stambă, unde s-au vîndut numai mostre, urmind ca țesătura să fie expediată la domiciliu în grădina „Ermitaj” a fost organizată o plimbare în rochiile de stambă, au fost prezentate modele de rochii și s-au vîndut stamburi după mostre.

Deosebită influență asupra sortimentului și calității mărfurilor exercită expozițiile de sezon. De regulă, aceste expoziții sint organizate cu 4-5 luni înainte de începerea sezonului. Menirea lor este să arate cumpărăto-

rului noi varietăți de mărfuri, să aleagă pentru a fi date în producție modele ce se bucură de mai mare cerere.

Rețeaua comercială primește tot mai multe mărfuri. Ele trebuie să răspundă cerințelor crescînde ale populației. În acest scop, organizațiile comerciale folosesc diferite metode de influențare asupra industriei producătoare de bunuri de consum, în vederea îmbunătățirii sortimentelor și calității mărfurilor.

Una din formele cele mai răspîndite de cunoaștere a cerințelor populației și de influențare a producției bunurilor de consum o constituie expozițiile lunare cu vinzare, organizate în colaborare cu întreprinderile furnizoare, pe grupe de produse. Conform cu planul expoziției cu vinzare, întreprinderile încep să pregătească sortimentul cerut de magazinul universal sau de organizațiile comerciale de stat. În curs de două-trei luni se acumulează treptat mărfurile necesare. De regulă, alară de sortimentul obișnuit, întreprinderile industriale prezintă și mostre noi. Toate acestea sint numerotate și expuse în sala unde fiecare fabrică i se repartizează un stand special. Evidența cerințelor cumpărătorului s-a înfăptușit pe două cai. În primul rînd, prin fișe de impresii pentru fiecare marfă, pe care le completează cumpărătorul. În al doilea rînd, prin evidența vinzării fiecărui articol.

De obicei, o expoziție cu vinzare durează 6-7 zile, după care se analizează rezultatele în cadrul unei consfăturii cu cumpărătorii.

Vinzările largite au ca sarcină să atragă atenția cumpărătorilor spre o anumită grupă de mărfuri, să se studieze cerințele lor. Ele sint organizate în locuri special amenajate, fără a se deschide o expoziție separată de mostre. Și aici, la fel ca la expozițiile cu vinzare, se lucrează în colaborare cu întreprinderile furnizoare, se acumulează un sortiment de mărfuri. În perioada vinzării largite, cerințele se studiază pe calea evidenței amănunțite a vinzării — nu numai pentru fiecare articol ci și pentru fiecare culoare, desen și mărime.

O măsură complexă și importantă o constituie săptămînilor și decadelor cum ar fi de pildă, săptămîna cămășilor bărbătești, decada țesăturilor etc. În timpul decadelor și săptămînilor se organizează expoziții alt în magazine cit și în afara lor. În cluburi și în parcuri se organizează acțiuni largi de masă, menite să atragă atenția populației spre marfa pentru care se face reclama.

În una din zilele decadelor stămburilor, organizată de G.U.M., a avut loc o serată a rochiilor de stambă la Casa Centrală a oamenilor de artă. La această serată a fost organizată o expoziție a rochiilor de stambă, unde s-au vîndut numai mostre, urmind ca țesătura să fie expediată la domiciliu în grădina „Ermitaj” a fost organizată o plimbare în rochiile de stambă, au fost prezentate modele de rochii și s-au vîndut stamburi după mostre.

Deosebită influență asupra sortimentului și calității mărfurilor exercită expozițiile de sezon. De regulă, aceste expoziții sint organizate cu 4-5 luni înainte de începerea sezonului. Menirea lor este să arate cumpărăto-

Mișcarea inovatorilor în U.R.S.S.

(urmare din pag. 1-a)

industriei, se bucură de succes în U.R.S.S. Au urzi unei propuneri premiate la concurs nu pierde dreptul la recompensa cuvenită pentru punerea în aplicare a realizării sale. Pentru alegerea celor mai bune propuneri prezentate, se înființează cu ocazia concursurilor o comisie tehnică de experți și un juriu. Comisia de experți examinează propunerile în sediul public, în prezența tuturor autorilor participanți, pentru că aceștia să-și poată susține lucrările, că ia cunoștință de lipsurile acestora și să-și lărgescă astfel orizontul cunoștințelor tehnice.

Brigazile de creație colectivă s'îbrăzile pentru aplicarea rapidă a propunerilor sint noi forme socialiste de colaborare între muncitorii ingineri și tehnicieni. Brigazile de creație se înființează în scopul de a face propuneri de invenții și inovatii cu un caracter complex care cu greu ar putea fi realizate — în mod individual. Membrii acestor colective sint din domeniul de specialitate diferite, pentru a se putea completa între ei, și deseori fiecare este autorul unei măsuri tehnice aparte, care se armonizează în propunerea complexă.

Brigazile pentru aplicarea rapidă a propunerilor se compun din autori coautori și persoane cu calificarea necesară pentru a da un ajutor rapid realizării în fapt a propunerilor acceptate spre aplicare. Asesmea concrete își întocmesc un plan concret de activitate și stabilesc termene limitelor cărora îndeplinesc obiectivele fixate. Un rol important pentru înlăturarea timp și în bune condiții de propunerilor îl are controlul obștesc organizat în uzine. Brigazile de control obștesc lucrează și ele pe bază de planuri. Ele examinează amănunțit, pe secțiune, întreaga activitate de inovatii și invenții, descoperind deficiențele și căutînd soluții pentru în dreptarea lor.

În dezvoltarea inițiativii creatorii a oamenilor sovietici și în procesul de introducere a tehnicii noi, metodele se perfecționează și se înmulțesc z de zi. O preocupare este asigurarea, transferării experienței tehnice de la vechile la noile cadre. Acest lucru s face în mod practic prin organizarea de colective formate din cadre tînare lucrează pe lângă inovatorii și inovatorii cu experiență. Iată dar cur în loc omului exploatat din trecut care lucra pe ascuns, cu frica permență de a nu fi depozitat de secrete muncii sale și cu îndoiala c nu-și va vedea înfăptuite gândurile — statul sovietic oferă azi tabloul spre cîștigătorii consacrați care în mijlocul curii tineri, își unesc eforturile pentru a împinge mereu în în față în luptă înaintată, pusă în întregime în slujba fericirii omului.

Ing. I. MILETINEANU

ZAGORSK

Acad. P. CONSTANTINESCU-IAȘI — ministrul Cultelor

lucrări datorite evoluției acestuia.

Muzeul religios conține o bogată colecție de obiecte de cult. Portretul Sf. Serghele de Radoneț, lucrat pe mătase, icoane aparținînd secolului al XIV-lea, un acoperămint de iocane din vremea Paleologilor lucrat în fir de aur și adus din biserica Sf. Sofia din Constantinopol — colecția de cruci datînd din veacul al XII-lea și cea de potire de aur, sint lucrări de artă.

Ne încheiem călătoria la Zagorsk cu vizitarea capelei patriarhale, construită în stil rococo și a reședinței patriarhului, care ne primește în apartamentele sale cu o caldă ospitalitate.

★

Dacă Zagorskul este mai puțin cunoscut publicului nostru, în schimb muntrea dintre noi nu le sint străine satele de biserică ale străvechii Moscove, cu cupole aurite și clopote urlătoare, ale căror dangăle evocînd zbuciumata Istorie a Rusiei, răsună și în celebra simfonie a lui Cealokovski.

Cu toate prefăcările suferite de-a lungul veacurilor, Moscova își păstrează și azi intacte bisericile — unele funcționînd, altele transformate în muzee și monumente istorice. Nimeni nu trebuie să se pară curios faptul că cele mai frumoase biserici — autentice monumente de artă, de mare valoare istorică, se află în Kremlin și în Piața Roșie. Origine a văzut, fie chiar în fotografiile sau pe ecran la Piața Roșie, a rămășițelor impresionate de capodopere arhitecturii rusești din veacul al XVII-lea — biserica Vasile Blajeni, careia în ultimii doi ani, prin grija Comitetului monumentelor istorice, i s-a readat strălucitoarea înălțare ce-o avea la întemeiere. Tot în

SĂ PĂTRĂM ÎN ÎNĂLȚIME

Pentru realizarea efectivă a unui program de dezarmare

Ziarele au publicat la sfârșitul săptămânii trecute textul mesajului lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresat lui Dwight D. Eisenhower, președintele S.U.A. în problema dezarmării. Mesajul conducătorilor guvernului sovietic, care este răspunsul la mesajul din 4 august al președintelui S.U.A., oglindește încă odată, cu putere, politica neslăbită a guvernului sovietic în vederea desfășurării încercărilor internaționale, a întăririi păcii.

Problema dezarmării este, după cum se știe, cea mai importantă dintre problemele internaționale neregulate. Rezolvarea ei este cerută cu insistență de oamenii iubitori de pace de pretutindeni, care își dau seama de primejdia acumulării de stocuri de armamente și îndosării de arme atomice și cu hidrogen. Într-o oarecare măsură, este vorba de propunerea cu privire la crearea de posturi de control în punctele cele mai importante noduri de cale ferată, aerodromuri, șosele, porturi etc., care ar asigura rezolvarea problemei germane și a celorlalte probleme internaționale neregulate. Or, este limpede că un asemenea mod de abordare a problemei dezarmării este tot una cu rezoluția la încercările de realizare a unui acord cu privire la dezarmare.

Problema dezarmării este bine cunoscută. Guvernul sovietic, arată totuși N. A. Bulganin, a fost și rămâne un adept al simplificării Germaniei, unilaterale care să fie realizată în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și cu interesele securității europene. În prezent însă, cine în Germania occidentală găsește un larg câmp de acțiune largelor măsurilor reparatorii, cine îndreptăzirea legii serviciului militar general obligatoriu, creșterea condițiilor pentru punerea pe picioare a celei mai mari armate regulate din Europa occidentală, cine producția de armament este refuzată și cine toate acestea sunt însoțite de înăbușirea drepturilor și libertăților democratice elementare ale populației vest-germane, este limpede că devine cu neputință crearea unei Germanii unite ca stat iubitor de pace și democrat.

Concluzia care se impune astăzi este că problema unificării Germaniei este în primul rând problema schimbării actualilor orientări politice a guvernului vest-german, politică ce dăe la transformarea Germaniei occidentale în focarul unei primejdii de război în Europa.

Problema prezidintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresat președintelui Eisenhower se referă și la problema dezvoltării contactelor între U.R.S.S. și S.U.A. Astăzi toate lumea știe că după acordul realizat la Geneva cu privire la necesitatea largirii contactelor între cele două țări, au fost create pe lângă această primăvia — aceasta s-a întâmplat nu din voința Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică a propus, iar S.U.A. au respins, încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între cele două țări. Uniunea Sovietică a deschis larg poartele cetățenilor americani de cele mai diverse categorii, care au avut și au posibilitatea de a vizita U.R.S.S. în timp ce pentru vizitarea Statelor Unite de către cetățenii sovietici nu au fost create nici până acum condiții similare.

Opinia publică mondială consideră că a sosit timpul ca problema dezarmării să treacă de pe teritoriul discuțiilor pe acela al faptelor. Popoarele de peste tot au guvernul american să urmeze exemplul Uniunii Sovietice și să pășească pe calea trucerii în fapt a programului de dezarmare.

Problema prezidintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresat președintelui Eisenhower se referă și la problema dezvoltării contactelor între U.R.S.S. și S.U.A. Astăzi toate lumea știe că după acordul realizat la Geneva cu privire la necesitatea largirii contactelor între cele două țări, au fost create pe lângă această primăvia — aceasta s-a întâmplat nu din voința Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică a propus, iar S.U.A. au respins, încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între cele două țări. Uniunea Sovietică a deschis larg poartele cetățenilor americani de cele mai diverse categorii, care au avut și au posibilitatea de a vizita U.R.S.S. în timp ce pentru vizitarea Statelor Unite de către cetățenii sovietici nu au fost create nici până acum condiții similare.

Opinia publică mondială consideră că a sosit timpul ca problema dezarmării să treacă de pe teritoriul discuțiilor pe acela al faptelor. Popoarele de peste tot au guvernul american să urmeze exemplul Uniunii Sovietice și să pășească pe calea trucerii în fapt a programului de dezarmare.

Problema prezidintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresat președintelui Eisenhower se referă și la problema dezvoltării contactelor între U.R.S.S. și S.U.A. Astăzi toate lumea știe că după acordul realizat la Geneva cu privire la necesitatea largirii contactelor între cele două țări, au fost create pe lângă această primăvia — aceasta s-a întâmplat nu din voința Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică a propus, iar S.U.A. au respins, încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între cele două țări. Uniunea Sovietică a deschis larg poartele cetățenilor americani de cele mai diverse categorii, care au avut și au posibilitatea de a vizita U.R.S.S. în timp ce pentru vizitarea Statelor Unite de către cetățenii sovietici nu au fost create nici până acum condiții similare.

Opinia publică mondială consideră că a sosit timpul ca problema dezarmării să treacă de pe teritoriul discuțiilor pe acela al faptelor. Popoarele de peste tot au guvernul american să urmeze exemplul Uniunii Sovietice și să pășească pe calea trucerii în fapt a programului de dezarmare.

Problema prezidintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresat președintelui Eisenhower se referă și la problema dezvoltării contactelor între U.R.S.S. și S.U.A. Astăzi toate lumea știe că după acordul realizat la Geneva cu privire la necesitatea largirii contactelor între cele două țări, au fost create pe lângă această primăvia — aceasta s-a întâmplat nu din voința Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică a propus, iar S.U.A. au respins, încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între cele două țări. Uniunea Sovietică a deschis larg poartele cetățenilor americani de cele mai diverse categorii, care au avut și au posibilitatea de a vizita U.R.S.S. în timp ce pentru vizitarea Statelor Unite de către cetățenii sovietici nu au fost create nici până acum condiții similare.

Opinia publică mondială consideră că a sosit timpul ca problema dezarmării să treacă de pe teritoriul discuțiilor pe acela al faptelor. Popoarele de peste tot au guvernul american să urmeze exemplul Uniunii Sovietice și să pășească pe calea trucerii în fapt a programului de dezarmare.

Mesajul lui N. A. Bulganin atrage atenția președintelui S.U.A. și asupra unei probleme importante și actuale — problema încetării experimentării armei atomice și cu hidrogen. Încetarea experimentelor cu aceste arme nu necesită neapărat acorduri internaționale cu privire la control, deoarece actualul nivel al științei și tehnicii permite să se constate orice explozie cu bomba atomică sau cu hidrogen, indiferent de locul în care ea ar fi produsă. Aceasta permite să se separe chestiunea încetării experimentării armelor de problema dezarmării în ansamblu și să se rezolve în mod independent de pe acum, fără a se lega un acord în această chestiune de un acord cu privire la celelalte probleme ale dezarmării.

După ce a condiționat întreaga problemă a dezarmării de acceptarea propunerii americane cu privire la inspecția aeriană, guvernul american formulează acum o nouă condiție: rezolvarea problemei germane și a celorlalte probleme internaționale neregulate. Or, este limpede că un asemenea mod de abordare a problemei dezarmării este tot una cu rezoluția la încercările de realizare a unui acord cu privire la dezarmare.

Problema prezidintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresat președintelui Eisenhower se referă și la problema dezvoltării contactelor între U.R.S.S. și S.U.A. Astăzi toate lumea știe că după acordul realizat la Geneva cu privire la necesitatea largirii contactelor între cele două țări, au fost create pe lângă această primăvia — aceasta s-a întâmplat nu din voința Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică a propus, iar S.U.A. au respins, încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între cele două țări. Uniunea Sovietică a deschis larg poartele cetățenilor americani de cele mai diverse categorii, care au avut și au posibilitatea de a vizita U.R.S.S. în timp ce pentru vizitarea Statelor Unite de către cetățenii sovietici nu au fost create nici până acum condiții similare.

Opinia publică mondială consideră că a sosit timpul ca problema dezarmării să treacă de pe teritoriul discuțiilor pe acela al faptelor. Popoarele de peste tot au guvernul american să urmeze exemplul Uniunii Sovietice și să pășească pe calea trucerii în fapt a programului de dezarmare.

Problema prezidintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresat președintelui Eisenhower se referă și la problema dezvoltării contactelor între U.R.S.S. și S.U.A. Astăzi toate lumea știe că după acordul realizat la Geneva cu privire la necesitatea largirii contactelor între cele două țări, au fost create pe lângă această primăvia — aceasta s-a întâmplat nu din voința Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică a propus, iar S.U.A. au respins, încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între cele două țări. Uniunea Sovietică a deschis larg poartele cetățenilor americani de cele mai diverse categorii, care au avut și au posibilitatea de a vizita U.R.S.S. în timp ce pentru vizitarea Statelor Unite de către cetățenii sovietici nu au fost create nici până acum condiții similare.

Opinia publică mondială consideră că a sosit timpul ca problema dezarmării să treacă de pe teritoriul discuțiilor pe acela al faptelor. Popoarele de peste tot au guvernul american să urmeze exemplul Uniunii Sovietice și să pășească pe calea trucerii în fapt a programului de dezarmare.

Problema prezidintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresat președintelui Eisenhower se referă și la problema dezvoltării contactelor între U.R.S.S. și S.U.A. Astăzi toate lumea știe că după acordul realizat la Geneva cu privire la necesitatea largirii contactelor între cele două țări, au fost create pe lângă această primăvia — aceasta s-a întâmplat nu din voința Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică a propus, iar S.U.A. au respins, încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între cele două țări. Uniunea Sovietică a deschis larg poartele cetățenilor americani de cele mai diverse categorii, care au avut și au posibilitatea de a vizita U.R.S.S. în timp ce pentru vizitarea Statelor Unite de către cetățenii sovietici nu au fost create nici până acum condiții similare.

Opinia publică mondială consideră că a sosit timpul ca problema dezarmării să treacă de pe teritoriul discuțiilor pe acela al faptelor. Popoarele de peste tot au guvernul american să urmeze exemplul Uniunii Sovietice și să pășească pe calea trucerii în fapt a programului de dezarmare.

Problema prezidintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., adresat președintelui Eisenhower se referă și la problema dezvoltării contactelor între U.R.S.S. și S.U.A. Astăzi toate lumea știe că după acordul realizat la Geneva cu privire la necesitatea largirii contactelor între cele două țări, au fost create pe lângă această primăvia — aceasta s-a întâmplat nu din voința Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică a propus, iar S.U.A. au respins, încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între cele două țări. Uniunea Sovietică a deschis larg poartele cetățenilor americani de cele mai diverse categorii, care au avut și au posibilitatea de a vizita U.R.S.S. în timp ce pentru vizitarea Statelor Unite de către cetățenii sovietici nu au fost create nici până acum condiții similare.

Pe vremuri, se spunea că toate drumurile duc la Roma. Citind zărele, ascultând radioul, văzând la televizor, măsoară alinarea de pe aerodromul Vnukovo sau din gara Belorudsk, omul contemporan nu poate să nu parafrazeze: în zilele noastre, toate drumurile duc spre Moscova, spre Uniunea Sovietică.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Incotro duc drumurile...

Pe vremuri, se spunea că toate drumurile duc la Roma. Citind zărele, ascultând radioul, văzând la televizor, măsoară alinarea de pe aerodromul Vnukovo sau din gara Belorudsk, omul contemporan nu poate să nu parafrazeze: în zilele noastre, toate drumurile duc spre Moscova, spre Uniunea Sovietică.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

Moscova, spre Uniunea Sovietică, este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură. Moscova este un centru de atracție pentru toți oamenii care au o anumită cultură și o anumită înălțime de cultură.

dieni, liniar agricultori romini se întâlnesc la Tretiakov cu prietenii din Cehoslovacia și Bulgaria, președintele Indoneziei, Sukarno, se află la Moscova în același zău cu domni Jules Moch și Edgar Faure...

Cum e firesc, venind la Moscova oamenii se uită cu o curiozitate în jurul lor. Și trau spus cu toată sinceritatea: aici la Moscova, ferii de ceața „războiului rece” — ochii multora văd mult mai bine și mai limpede.

Ziaristul francez era și înainte convins de dorința de pace a oamenilor sovietici; totuși reafirmarea acestei dorințe de către toți cei cu care se întâlnește, nu poate decât să-l bucure. Expertul militar american nu mai credea de mult în „inaporterea” tehnicii sovietice; totuși avionul „TU-104” care leagă Moscova de cele mai îndepărtate orașe cu și oamenii care îl minuesc produc asupra lui o impresie deosebită. Oaspeții din Africa știa de mult că în Uniunea Sovietică nu există nici un fel de discriminare rasială; totuși, armeanul discuta prietenesc cu rusul pe terasele cafelei „Metropol” sau Kirghizul care ocupă o înaltă funcție oficială constituie pentru el o prețioasă confirmare.

Întâlnindu-se la Moscova, vorbind cele mai diferite limbi, arbind cele mai diferite costume, vădind interes pentru cele mai diferite preocupări, oamenii nu pot să nu simtă: atmosfera Moscovei și propice înțelegerii, colaborării, apropierii între oameni; aerul Moscovei e aerul păcii.

Oamenii profiță din plin de această atmosferă favorabilă. Și poate de aceea Moscova atrage atât de mult pe turiști — ei sînt oameni simpli, pentru care pacea este însăși condiția de existență. Poate, de aceea Moscova este finta călătoriei altor artiști și savanți — pentru ei creația și pacea sînt de nedespartit. Poate de aceea de în ce mai mult oamenii de stat vin să poarte tratative la Moscova — ei știu că aceasta nu poate fi decât în interesul păcii și colaborării internaționale.

Mergînd înapoi pe firul istoriei, oamenii nu pot să nu-și amintescă: de cite ori în trecut o capitală a jucat un rol însemnat în istoria omenirii, ea a devenit egocentrică. Pentru prima dată există acum în lume o țară și un oraș care simbolizează cele mai largi, mai generoase aspirații ale umanității. Moscova, capitala Uniunii Sovietice, este orașul în care poți să-ți pui nădejdea, orașul în care poți — și nu numai — să-ți găsești un centru de activitate profesională și un centru de activitate socială.

Incercîndu-și drumurile la Moscova, oamenii au adesea impresia că se întâlnesc într-un mare for al popoarelor. Parlamentarii noștri care se află la Moscova în același timp cu activiștii sindicali greci, grupul de medici americani admiră poate la teatru pe artiștii in-

„că a devenit alt om”. Poziția partidului republican și a partidului democrat în campania electorală este criticată de reprezentanții diferitelor cercuri din Statele Unite.

Ziarul „Gazette and Daily”, care exprimă punctul de vedere al cercurilor liberale moderate, cere să se pună capăt actualii politici externe a S.U.A. sau, cum o numește el alt de plastic, „o politică a carnetelor de securi” ale bancherilor și industriașilor ce se îmbogățesc din cursa înarmărilor.

Recent au luat sfârșit congresele sindicatarilor muncitorilor din industria de automobile, din industria textilă, din industria de confecții și din alte industrii. Comentind declarațiile delegaților, zărele sindicale locale „Labour News”, „Textile Labour” și altele subliniază neliniștea crescîndă a muncitorilor americani față de politica externă dusă de Statele Unite. Reprezentanții organizațiilor sindicale din verigile de los salută acțiunile de pace ale guvernului sovietic și stăruie ca Statele Unite să trăiască în pace și colaborare cu Uniunea Sovietică și cu Republica Populară Chineză.

După a IX-a ediție a campionatelor internaționale de atletism ale R. P. R.

Cuvîntul unui participant

A luat sfârșit cea de a IX-a ediție a campionatelor internaționale de atletism ale României. Multă vreme vor rămîne proaspete în amintire clipele sărbătorești petrecute trei zile pe Stadionul Republicii și mai ales acea seară de neuitat a încheierii concursului, sub cerul strălucitor de stelele multicolore ale artiștilor, atleți din 21 de țări păraseau brațul braț stadionul, simbolizînd unitatea, dragostea și prietenia ce leagă tineretul de pretutindeni.

Acum emoțiile întrecerilor au rămas în urmă, rezultatele și performanțele sînt strînse în fișele de concurs, mulți dintre participanți au ajuns acasă, pregătindu-se să se alinieze la startul alții în recrei. E timpul deci să facem un scurt bilanț, să vedem ce a reprezentat competiția de la București.

A IX-a ediție a campionatelor și-a meritat din plin titulatura de cea mai mare și mai importantă concurs pe olimpic E simplu: în capitala României s-au adunat peste 10 recordmani ai lumii, numeroși recordmani europeni și naționali, numărați atleți de valoare internațională. O astfel de companie a creat firește ambianță plină de marile rezultate. Și acestea nu numai că n-au lipsit, ba chiar au abundat, astfel că „recolta” campionatelor a fost cea mai bogată din istoria competiției devenită tradițională.

Multe, foarte multe probe s-au elicitat cu performanțe care ar onora pe un învingător olimpic. Pe se 65 m. la ciocan, peste 80 de metri la suljă. Aproape 8 metri la săritura în lungime (7.96 — nou record european) și 4.55 m. la prăjină, adică exact atît cît s-a obținut la Olimpiada de la Helsinki. La triplu salt s-a reușit 15.91 m. — una din cele mai bune performanțe mondiale din istoria probei, iar la înălțime femei două atlete au trecut 1.70 metri.

Înșiruirea tuturor rezultatelor de valoare obținute la București ar ocupa un spațiu considerabil: ele sînt foarte multe.

Este totdeauna jenant să vorbești despre tine. Eu am reușit aci la București un nou record al Uniunii Sovietice, trecînd 2.00 — metri la înălțime. Sînt — cum este și normal — fericiți, dar regret că am eșuat la 2.12 care ar fi însemnat un nou record european.

Nu încapem îndoielă că în momentul de față dețin o formă foarte bună. Dar ar fi cu totul nedrept să ascund că performanța mea de duminică o datoriez în bună măsură spectatorilor bucureșteni care, cu entuziasm lor, cu inimă lor fierbinte, au stat să mă încurajeze. Să-mi dai aplauze! Mărturisesc că rareori am înțeles un public asemenea.

IGOR KASKAROV
maestru al sportului, recordman al U.R.S.S. la săritura în înălțime

„Tramvaiul ce leagă orașul Sverdlovsk de orașul muncitorilor de la „Uralmas”, trece printr-o regiune unde se mai păstrează încă urme din taigaua care cu mai puțin de trei decenii în urmă acoperea aceste locuri.”

Drumul durează vreo patruzeci de minute. În stație mi-am cumpărat un exemplar din zăru local „Uralmas”. Nu mică mi-a fost bucuria cînd într-o informație de pe pagina întâi am citit că lui A. M. Ciugunov i s-a decernat pentru a zecea oară titlul de cel mai bun lăcătuș de precizie din Urali.

uzină i-a părut mai interesantă. A plecat acolo. N-a trecut mult și a devenit unul dintre cei mai buni muncitori ai „Uralmasului”. În 1936 a realizat șase norme anuale. A primit atunci „înșina de onoare”.

„În anii grei de războiului, în uzină veneau mereu oameni tineri care-l încurajau pe cei plecați în luptă. Pe mulți dintre ei lăcușul Ciugunov i-a învățat meseria de lăcătuș de precizie. El a fost de inițiatorul micșorii prin care fiecare muncitor mai vechi își deschidea cite un „cont personal de calificare a tineretului”.

Anatoli Mihailovici nu va uita niciodată ziua aceea a anului 1943, cînd a fost chemat la Moscova ca să se închineze cea mai înaltă distincție sovietică — „Ordinul Lenin”. În albumul familiei se păstrează la loc de cinste fotografia decupată dintr-un zăru și îngăbenită de vreme, care-l înfățișează pe Anatoli Mihailovici și alți muncitori frunziși, decorați atunci, sînd de vorbă cu M. I. Kalinin.

— Fiecare specialiștii trebuie să-și dai tot sufletul — obișnuiește să spună Anatoli Mihailovici.

Da, așa se explică cum a reușit el să obțină asemenea realizări. Cînd suflet depune în munca lui! Fiecare suferă după este gîndită și calculată cu minuțiozitate. Și cită inventivitate.

A avut odată de șlefuit o elipsă cu diametrul cel mare de un centimetru și jumătate. Muchia ei trebuia perfect șlefuită la 45 de grade. E greu să nu greșești cînd ai de-a face cu asemenea obiecte minuscule. Cum era de făcut? A. M. Ciugunov născociri un fus căruia îi fixă la unul din capete elipsa, iar la celălalt — un disc de formă identică, însă de zece ori mai mare. Fiecare mișcare a discului se transmitea proporțional micul elipse. Astfel și-a uzurat munca și a îndepărtat posibilitatea unei erori.

— Dar asta nu-i dect una din nenumeratele lui raționalizări. Pe cele mai importante le-a descris în broșura „Lucrări de lăcătușerie de precizie”. Această broșură a fost tradusă în citeva limbi; ea a apărut și în românește. Acum, tovarășul Ciugunov pregătește o altă broșură: „Tehnica măsurătorii” în care de asemenea își împărtășește experiența sa.

„Discuția noastră fu întreruptă de intrarea jurtunooasă a unui tînar înalt care seamănă izbitor cu Anatoli Mihailovici.

— Ei, tată, ce zici? — strigă acesta triumfător. — Degeaba fii cu „Metallurg”. A mîncat bătaie de la „Dinamo”. A fost un meci grozav. Dinău zero.

— Ți-l prezint pe Iuliu meu — imi zise Anatoli Mihailovici. — Mare amator de fotbal și vîitor aviator. După terminarea școlii de zece ani se înscrie la o școală de aviație. Așa s-tinerii acum — adăugă el rîzînd. — Nu le mai ajunge pămîntul. Tînd către soare.

DAN LAZARESCU